

Пані Метелиця (скорочено)

Брати (Якоб і Вільгельм) Грімм

Одна мати мала двох доньок. Перша була добра та працювита, друга — лінива та зла. Мати ліниву любила, а працювиту шпиняла. Якось працювита донька пряла всю ніч, задрімала та вколола собі пальця веретеном. Пішла до колодязя змити кров та сонна у той колодязь упала. Але не втопилася, а потрапила до чудової країни. Пішла собі. По дорозі допомогла яблуньці струсити плоди з гілок, а з пічки витягла гарячі пиріжки. Набрела дівчинка на оселю пані Метелиці та найнялася до неї. Усе робила гарно, старанно. Збивала кожного ранку перину так, що пір'я летіло, немов сніг. Це й був сніг. Коли збивають перину пані Метелиці, не землі йде сніг.

За старанність пані Метелиця нагородила дівчинку — осипала її золотом і відпустила додому. Коли повернулася вона, лінива сестра позаздрила їй і теж кинулася в колодязь. Тільки піщі та яблуньці вона не допомагала, у пані Метелиці збивати перину лінувалася. І її "нагородила" Метелиця: облила смолою.

Так вона чорна й досі ходить.